

לוי, גדעון

בן שמעון ודינה. נולד ביום כ"א באב תש"א (14.8.1941) בתל-אביב. סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי "יסוד המעלה" ולאחר-מכן למד בבית-הספר החקלאי על-שם וייצמן במשמר-הנגב. כהמשך לשלוש שנות-לימודים שם למד שנתיים נוספות בבית-הספר המקצועי הגבוה לחקלאות בעכו ושם נמנה עם בוגרי המחזור הראשון. השתייך לתנועת "הנוער העובד" מגיל צעיר. באוגוסט 1960 גויס לצה"ל והתנדב

לחיל-הצנחנים. עבר כמה קורסים במסגרת חיל זה (קורס מ"כ, קורס קצינים) ולאחר-מכן שירת בסיירת. היה טוב-לב מאין כמוהו ודרכו היתה לחלק בין חיילים נצרכים שבפלוגתו את משכורתו; כן נהג להזמין אותם לביתו. הוא תמך בהוריו ובאחיו, קנה כלי-נגינה שונים (סכספון וגיטרה) ומימן את לימודי האחד בכספים שהרויח. אף בתקופות הקשות בחייו לא עזבה אותו עליזותו הטבעית ותמיד היה אופטימי בהשקפתו על החיים. נוסף על אופטימיות זו היה בו בטחון באנשים שסבבו אותו. במשך תקופת-השירות הגיע לתפקיד סמ"פ. למשך שנתיים חתם על שירות-קבע ולאחריו פנה לחיים האזרחיים. בתחילה פגע בו המיתון ותשעה חדשים התהלך מחוסר-עבודה. הוא אמנם קיבל עבודה כבלש בשק"ם אך זאת לא היתה לפי רוחו. לבסוף נתמנה לתפקיד מנהל ראשי במלון "קומדור" שבתל-אביב והרגיש כי כאן יכירנו מקומו. תוך כדי כך, כדי להשלים את הידע המקצועי הדרוש לו למשרתו זו, השתלם במכון ללימודי-חוץ של האוניברסיטה בתל-אביב ביחסי-ציבור, גיהול-עסקים ופירסום; השתלם גם במלון "תדמור" בהרצליה. ערב מלחמת ששת הימים נקרא גדעון לדגל וכסגן נפל בקרב שנערך בירושלים הבירה ביום השני לקרבותיה, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967) בשכונת שיך-ג'ראח בשעה שהיה בראש יחידתו בדרך לשיתוק עמדות-האויב. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. בספר "מאירות גברו" של מפקדת הצנחנים הובאה ביוגרפיה עליו ותיאור הקרב האחרון.